

THE WAY + ЈЕДИНИ ПУТ
DECEMBER 2012 BULLETIN

ST. SAVA
SERBIAN ORTHODOX CHURCH
P.O. Box 2366
14916 239TH PLACE SE
ISSAQUAH, WA 98027

+++++

CONFESSION / REPENTANCE

The topic at a recent clergy retreat I attended was “The Sacrament of Confession: Contemporary Pastoral Challenges and Questions”. This retreat was very enlightening and I wanted to share with you some highlights. Some of you, being baptized, have come to holy confession on occasion, while some have never been to holy confession even if baptized. You might wonder what is confession all about and not knowing, didn’t understand the need to confess your ‘sins’.

One should first remember that confession is not about fulfilling some legal obligation to say ‘I’m guilty’ and to look for someone to pronounce that ‘you have been pardoned – absolved of your sin’ – although absolution is part of the sacrament. Tied to confession is a very important aspect and that is ‘repentance.’ Without repentance there is no real confession. To repent means that one is truly sorry for the act and will work diligently not to repeat it.

But there is more to this. We were created in the image and likeness of God, which is good. When we do something that we know we shouldn’t, we tarnish this image. The ‘process’ of confession and repentance is a type of cleansing to remove the tarnish from our image. That is, a returning to the original gift that God has bestowed. In a way, it is a conversion, a response to God’s gift, from our inappropriate behavior to a life in Christ who represents everything wholesome and good. This process reintegrates and reconciles us with each other and with God. It is impossible to live in isolation and think that we are still human beings. Every time we do something that separates ourselves from others and God, we distance ourselves to such an extent that we can’t even live with ourselves. As you can surmise this is all about relationships.

Even though the committed sin is a concern, it is not the focus, but rather the motivation that leads to sin that is what we should be concerned about. Unfortunately, our society emphasizes self and thereby creates an environment where the other person becomes secondary and this creates an attitude in us of being more important and better than the other person. Just look at all the competitions that surround us. If we are not behaving as we should, aren’t we then ‘broken’ - not reflecting that image that God intended?

The healing process of this brokenness requires forgiveness. To sin against someone causes the other person to also fall into sin. So when does this cycle end? When forgiveness is present. For forgiveness to be truly affective requires that we understand the other person and their failings and still love them, and to forget the transgressions. When we feel ‘hurt’, what has been hurt? Our ego! How can one learn to be humble when our haughtiness gets in the way?

Be aware that our virtues and successes actually separate us while our sins / brokenness unites us. Christ broke His body and spilled His blood for us – for our salvation. When we partake of Holy Communion we receive that broken ‘body’ and ‘blood’ and become united with Him and His Holy Church. His ‘brokenness’ heals our brokenness because He lived as a human being. That is why it is important to receive Holy Communion regularly. As we receive Christ, we become more united with Him and at the same time we come closer to each other. To paraphrase St. John Climacus, ‘mortal meets mortal and brings about immortality.’

This process of repentance is the beginning of returning to the new life that we began when we were baptized. Repentance should be joyful because it is a restoration. Even though there is a tendency to look back at the sins committed, we really need to look forward to a wholesome future life. In effect our 'old self' dies and we become a 'new person'. To be able to reach this awareness requires that we deepen our self-knowledge. Once we truly know ourselves, we can then give ourselves away – empty ourselves of our self. This is the road toward holiness. Quite often, however, we deceive ourselves when we look into the mirror pretending that we are something we are not. Yes, the truth is hard to bear because of our self-image, but that is exactly what brings about our downfall.

Christ preached, "...repent, for the Kingdom is at hand." Isn't that what we are striving for – the Kingdom? This implies a desire to join and who doesn't want to be part of something? Why not be part of the best part?

A person might be reluctant to confess their sins because they are worried what the priest will think of them. St. Cyril of Jerusalem reminds us that 'our sins cannot surpass God's love for us.' Likewise, the priest also loves us because he also is a sinner and can relate to our sins. He is not there to judge but rather to bear witness of your struggles and share in helping you to fix your brokenness as he repairs his brokenness.

For those of you who have children you remember how difficult it is to constantly cope with hearing your toddler say 'no'. We have forgotten to say 'no'. We need to say 'no' more often to the things that will drag us down and ruin our lives – passions out of control. If we care for others, then we begin to share our love and are able to forgive much more easily. Sharing is fundamental to humility. We need to learn to be together in one space and as St. James says in his epistle, '...confess to one another.' We heal ourselves when we heal others because we are dependent upon each other.

So when we come to confession we should remember that confession is more than confessing our sins. It is confessing our belief in God – reinforcing our faith. That is why we recite the Creed before giving our confession. For by acknowledging our sins, we understand what God expects from us and have a desire to please Him. This is a life-long process that requires constant renewal and reinforcement.

In Christ,
Fr. Ilija

ИСПОВЕСТ И ПОКАЈЊЕ

Тема на једном недавном свећеничком повлачењу на коме сам био присутан била је: „Света тајна исповест: Пастирски изазови и питања“. Ово повлачење је било много просветљено и желео бих да поделим неколико тачака. Неки од вас, који сте крштени, долазили сте на Свету тајну исповест, док неки се нису никада исповели и ако су крштени. Можда се питате шта је све у тој исповести и не знајући, нисте разумели потребу да исповедите ваше грехе.

Прво треба да запамтите да исповест није испуњавање неке легалне обавезе да кажете „Ја сам крив“ и да тражите да неко вам каже, „да си оправдан – ослобођен од твог греха“ – и ако опраштај је део ове тајне. Повезано са исповешћу је један важан аспект и то је „покајање“. Без покајања нема праве исповести. Да се покаје значи да је човек заиста жалостан због оног што је урадио и да ће марљиво покушати да не понови то.

Али има још о овоме. Створени смо у Божијем лику, што је добро. Када нешто урадимо што не бих смели урадити, ми запрљамо овај лик. Процес исповести и покајања је тип чишћења да очистимо прљавштину од нашег лика. То је, враћати се у оригинални дар који је Бог подарио. На неки начин, духовно буђење, одзив на божији дар. Немогуће је живети осамљен и мислити да смо још људска бића. Када год урадимо нешто што нас одваја од другог и Бога, ми се удаљимо до те мере да не можемо чак ни живети са собом. Како сте приметили ово је све о односима.

Мада учињени грех је брига, није фокус, него мотивација која је нас довела да грешимо треба бити наша брига. На жалост, наш свет истиче себичност и с тим ствара амбијент у коме друга особа постоји споредна, и ово ствара став у нама да смо више важни и бољи него друга особа. Само погледајте компетенције (такмичање) око нас. Ако се не понашамо како би требали да ли нисмо онда „сломљени“ – не одржавамо онај лик коме је Бог хтео?

Процес изцељења ове сломљености захтева праштање. Да грешимо против другог прави да други човек исто падне у грех. Па онда када да овај циклус престане? Када се налази праштање. Да би праштање било заиста ефикасно захтева да разумемо другог човека и његов пад и још да га волимо, и да заборавимо преступе. Када се осетимо увређени, што је увређено? Наш его! Како можемо научити да будемо скрушени ако гордост нам смета?

Будите опрезни да наше врлине и поступци нас актуално одвајају док наши греси – сломљеност повезује нас. Христос је сломио своје тело и пролио своју крв за нас – за наше спасење. Када примимо Свето причешће ми примамо то сломљено тело и крв и бићемо уједињени са Њим и Његовом Светом Црквом. Његова сломљеност лечи нашу сломљеност зато је живео као човек. То је: зашто је важно да примите Свету тајну Причешћа често. Када примимо Христа, бићемо више уједињени са Њим и у исто време приближавамо се један другоме. Да парафразирам Св. Јована Лествичника, „смртник сретне смртника и доведе безсмртност“.

Овај процес покајања је почетак враћања ка новом животу који смо почели када смо били крштени. Покајање треба да буде радосно јер је рестаурација. И ако је тенденција да погледамо назад на грехе које смо учинили, у ствари требамо да погледамо унапред ка здравом будућем животу. У ствари наше старо буђе умире и постајемо нови човек. Да би дошли до овог познавања захтева да продубимо наше самопознавање. Када заиста спознамо себе, онда можемо се испразнити о сами себе. Ово је пут светости. Ипак, често ми се варамо када се погледамо у огледало мислећи да смо нешто што нисмо. Истина, тешко је поднети због наше слике о себи, али то је баш што доводи да паднемо.

Христос је проповедао, „покајте се, јер Царство се приближава“. Да ли није ово чему тежимо – Царству? Ово подразумева жељу да се учланимо и ко не жели да буде део нечега? Зашто неби били део од најбољег дела?

Можда се човек опире да исповеди своје грехе јер се брине шта ће свештеник мислити о њему. Св. Кирил Јерусалимски подсећа нас да „наши греси не могу превазићи колико Бог нас воли“. Слично и Свештеник исто нас воли зато он исто је грешник и може да се односи са нашим гресима. Он није ту да осуђује него да сведочи о твојој борби и подели и помогне да поправи твоју сломљеност док он поправи његову сломљеност.

За вас који имате децу, сећате се како је тешко подносити сваки пут када твоје мало дете каже „НЕ“. Ми смо заборавили како да кажемо „НЕ“. Морамо више казати „НЕ“ оним стварима које ће нас довести да паднемо и уништити наш живот – страсти ван контроле. Ако се бринемо за друге, онда почињемо да делимо нашу љубав и онда нам је лакше да праштамо. Поделење је основа ка скромности. Морамо научити како да се дружимо на истом месту и као што је Св. Јаков рекао у својој посланици, „... исповедајте се један другоме...“ Ми се излечимо када излечимо друге јер зависимо једни од других.

Па када дођемо на исповест сетимо се да исповест је више него само исповедање наших греха. Оно је исповедање наше вере у Бога – потврђивајући нашу веру. То је зашто изговарамо Симбол вере прије него се исповедамо. Признајући наше грехе, ми разумемо шта Бог очекује од нас и имамо жељу да Га задовољимо. Ово је дугоживотни процес који захтева стално обнављање и потврђивање.

У Христу,
О. Илија

Blessings & prayers / *Благослови и молитве*

Baptisms / *крштење*: Natalija Lamb

Healing prayers / *молитве за здравље*: Georgi Ivanov, Drago Cvetkovich

Home blessing / *Благосиљање домова*: Dr. Srdja Bulatovic

Slava / *Славе*: **St. Demetrios:** Nebojsa Solunac Family, Milan Stefanoivic Family, Djoko Trifkovic Family. **Sts. Cosmos / Damian:** Tihomir Tepsa Family. **St. George:** Zoran Glisic Family, Slavoljub Jovic Family, Novka Marjanovic Family, Dragan Popovich Family. **St. Archangel Michael:** Dusan Dangubic Family, Dragoljub Grujic, Darko Hrle Family, Srdjan Jakovljevic Family, Srdjan Jovcic Family, Nikola Rudic Family, Radoje Spasojevic Family, Vojislav Stijacic Family.

St. Stefan Decanski: Ilija Orlovic Family.

Memorial prayers / *парастосе*: Novakovic Family, Subotic Family,

Remember to contact Fr. Ilija to have birth prayers said on the first, eighth and 40th day of birth the birth of your child. Не заборавите да контакирате о. Илију како би могао да очита молитве за новорођене првог, осмог и четрдесетог дана по рођењу.

Thank you very much!
Много вам хвала!

Fall Dinner/Dance Volunteers.

Church lunches: KSS & others.

Transportation

Many of our parishioners are not able to come to church because they don't have a way to get there. If anyone is able to provide transportation, please contact Fr. Ilija.

Много парохијана нису у могућности да дођу у цркву на богослужење јер немају средства. Ако је неко у могућности да их доведе, молим вас контактирајте о. Илију.

Sunday School

During this month we will continue to learn about our Orthodox Faith and begin to prepare for our Savindan Program in January.

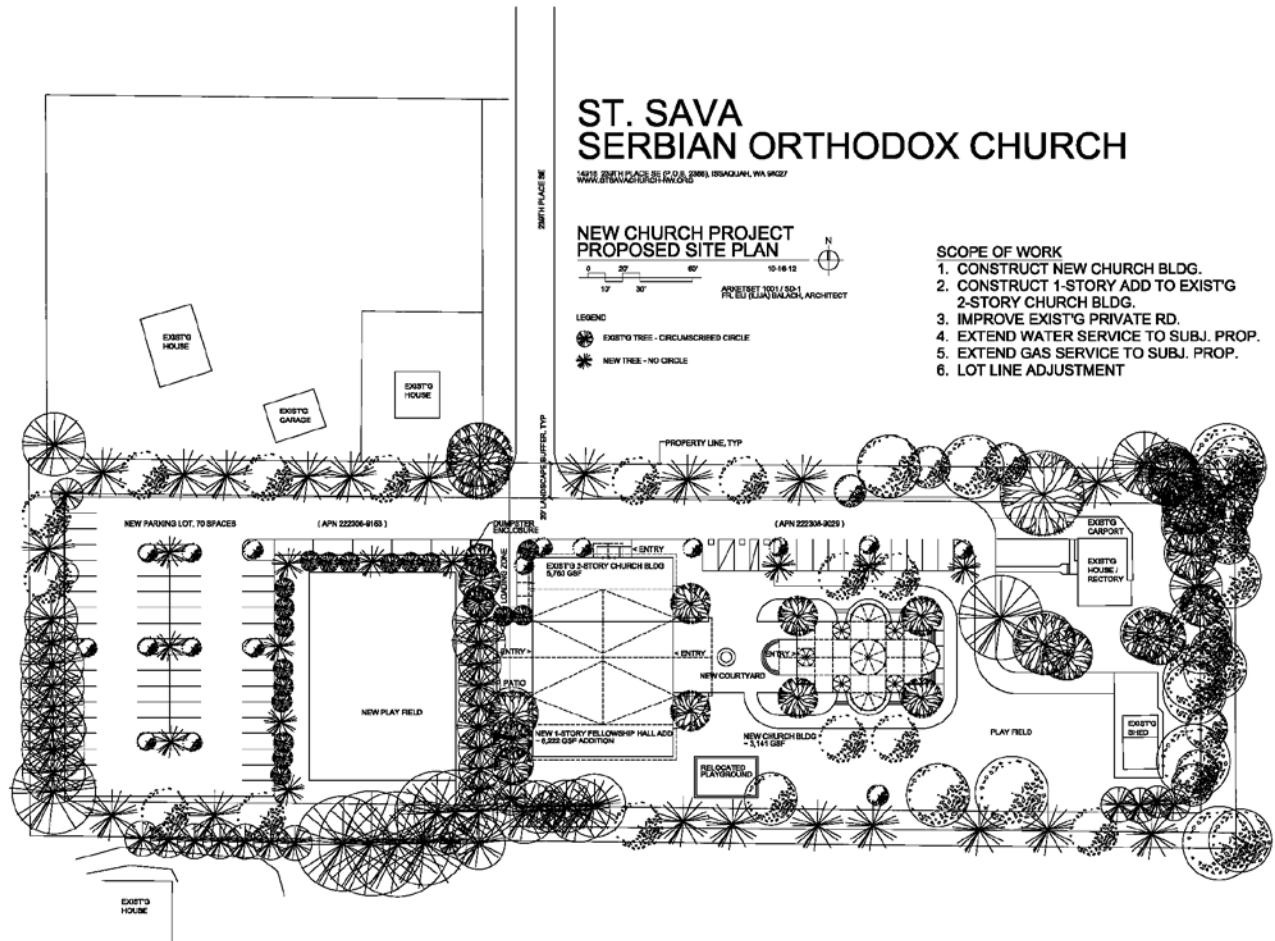
Fall Dinner / Dance Fund Raiser

This year's fund raiser for our new church building project was a huge success thanks to the leadership of Milan Stefanovic and many volunteers including but not limited to KSS president Julia Kokeza and all the Sisters, and auction organizer Ana Ristic along with her team.

Let's build a church together! - *Изградимо цркву заједно!*

We have submitted preliminary plans to the County for review. On December 13 we will have a meeting with the Planning Department at the County to receive their comments. After updating the drawings we will submit a formal application for a Conditional Use Permit (CUP). After we obtain approval on this CUP, we will begin preparing working drawings for the new church building, hall addition and road and utilities. Before we can begin construction we need to pay off the loan on the land. **Please help to pay off this off!**

STEWARDSHIP – *СТАРАТЕЉСТВО (Доброчинство)*

The new year is upon us it is time for you to renew your commitment to help St. Sava Church cover its operating expenses. This stewardship contribution should not be confused with donations for the new building project, rituals and bookstore. They are different. So once you search your heart and determine how much you plan to contribute to St. Sava this coming year, please allocate your donations accordingly. Remember that Stewardship is not just about money, but also returning to the church God's gifts of time and talents that He has bestowed upon you. Thank you!